

Heinrich Rudolph Redecker

**Heinricus Rudolphus Redeker/ ICTus & Assessor Acad. Rostoch. ... Ad
Disputationem Inauguralem De Exceptione Senatusconsulti Macedoniani, a Viro
Clarißimo Jacobo Lembken/ Rost. conscriptam, & ... XII. die Sept. habendam ...
invitat**

Rostochii: Kilius, 1672

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn741508699>

Druck Freier  Zugang



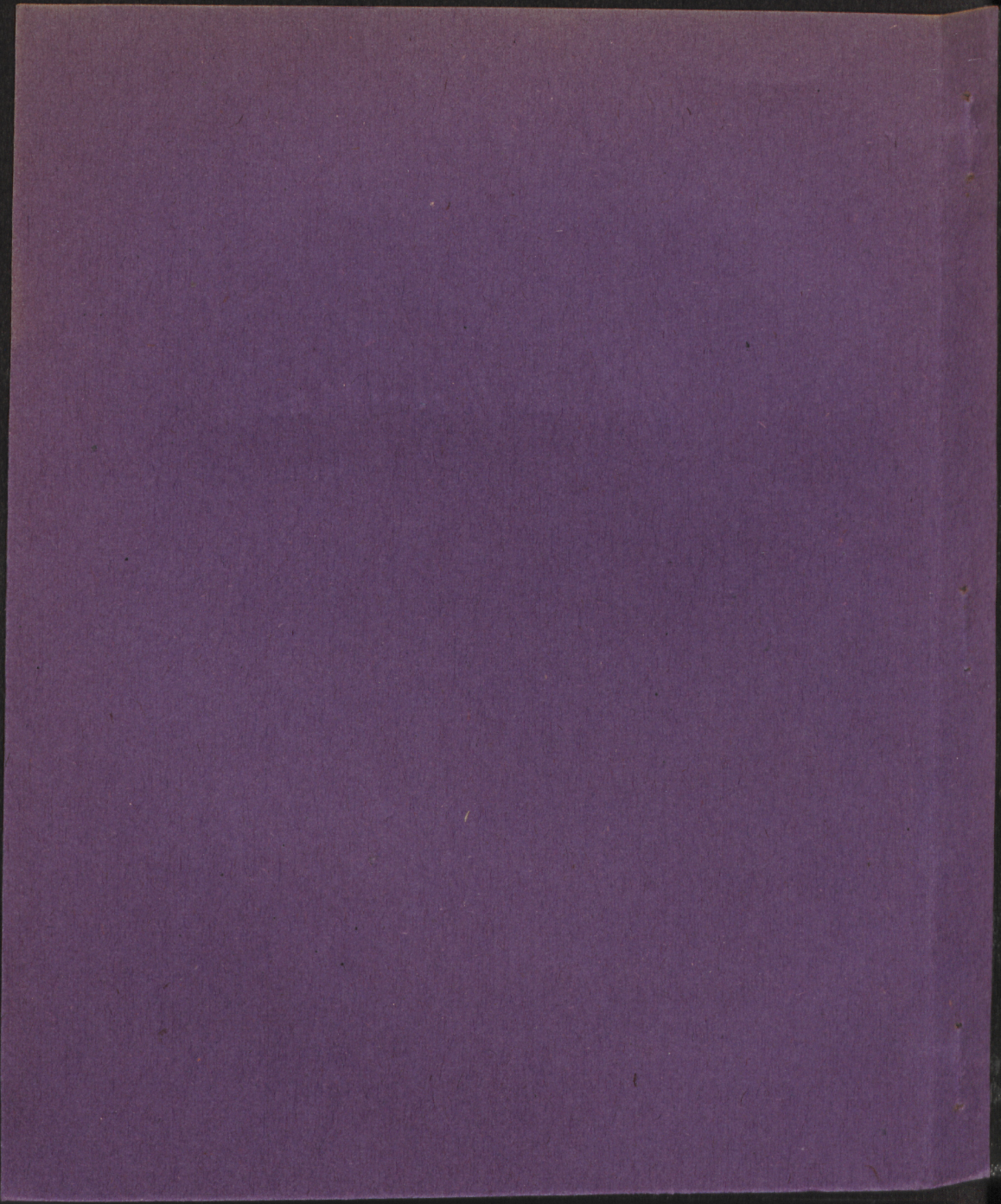
Erbschenspiegel

R U. jur 1672

Heinr. Rud. Redeker, Praes. /c

Jacob Lembke, Ref.

Mit Progr.



2. 143.

12.

HEINRICUS RU-
DOLPHUS *Redeker/*
| Ctus & Affessor Acad. Rostoch.
nec nou Amplifs Facult. Jurid. p. t.

Decanus,
Ad

Universitäts-
Bibliothek
Rostock

Disputationem Inauguralem

De *10. Nov. Senat. 1672.*

EXCEPTIONE SE-
NATUSCONSULTI
MACEDONIANI.

à

VIRO Clarissimo

JACOBO *Lembken/ Rost.*

conscriptam,
&

In Auditorio majori XII. die Sept. habendam,

Magnificum DN. Rectorem, Excellentissi-
mos Dominos Professores, Amplissimos omnium or-
dinum Doctores, omnesque Litteratos & Litterato-
rum Fautores, officiosè & amanter invitat

ROSTOCHII, *J. B. L. 1672.*

Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typogr. Anno 1672.

Salutem!



Domitius Ulpianus, ex Phœnice Syriæ urbe oriundus, quem Imperator Diocletianus *Virum prudentissimum*, l. ii. C. de *Quest.* Justinianus in *l. ult. C. de instit. & substit. discretissimum*, & in *l. un. C. de Caduc. toll. summi ingenii virum*, Scævola autem & Paulus, Jctorum lumina clarissima, Coriphæum juris reconsultorum vocant: quique summam juris peritiâ, post Papinianum, cujus in stupendâ juris scientiâ auditor discendi cupidus, in officio, summæ apud Romanos dignationis, successor maximè idoneus fuit; ejusdemque, ob justitiæ incorruptum amorem, fati exitum consecutus est, imò, ex generoso Severi Alexandri romanorum principis, pace belloque aliàs optimi, judicio, cujus tamen vel jussu vel conniventia, propter juris justitiæ que severitatem, à militibus prætorianis, quorum præfectus erat, miserè interfectus, parens audit *l. 4. C. de loc. cond.* & omnes dignitatum gradus superavit, adeoque fidem meretur plenam, quod principalis Majestatis observator strenuus, & jurium imperatoris dignitatis acerrimus defensor fuerit, in *lib. XVI. ad Edictum*, quorum, inter cœtera eximia jurisprudentiæ volumina, octoginta tres scripsit, hanc, in auctoritatem romani senatus, quam Imperator Justinianus in *l. giff. de LL.* probavit sententiam, ex rerum argumentis, proposuit regulam: **NON AMBIGITUR SENATUM, sc. romanum, JUS FACERE POSSE.** Ne autem id, vel in præjudicium imperatoris dignitatis, vel in reipb. romanæ pronjorem affectum, à tanto juris justitiæque sacerdote, & aula ministro dictû videatur, magnam hujus adserti certitudinem, *tùm* ex composito à divo Justiniano jure, *tùm* ex rationis consensu, colligere habemus. Siquidem Imperatores *Theodosius & Valentinianus* expressè, in constitutione ad Senatum Rom. scripta, voluerunt, & humanum, in *l. 8. C. de LL.* probarunt, ut, si quid de cœtero in publicâ privatâve causâ emerferit necessarium, id ab omnibus, tam proceribus sacri palatii, *per quos consilium aulicum indigent*, quàm gloriosissimo catu, *scilicet Senatus romani*, quod Collegium Patrum conscriptorum nomine, quasi in Senatum adscriptorum & allectorum, pristino honoris affatu, decorat, tractetur: & si universis placuerit, & omnes consenserint, tunc demum in sacro imperatorii numinis consistorio recitetur, ut
uni-

universorum consensus serenitatis auctoritate firmetur. Quod idem Imperatorem Probum constituisse, ex Vopisco, refert *Cujac. in tit. Cod. de Senatusconsulto*. Imperatores etiam Gratianum & Valentinianum in eandem ivisse sententiam, ut Senatusconsultum perpetuam per se obtineat firmitatem, & si quisquã quid contra eliciendum tentaverit, tertiã patrimonii parte multetur, & damnatus ambitus crimine, maneat infamis *l. un. C. de Senatusconsulto*. Ipse etiam Augustus Octavius, ut *Soet. in ejus vitã c. 33.* refert, per binas lectiones, restitui Senatum suo pristino splendori, & numerum inordinatum circumcidi iussit, quod etiam probat *Dion. Cass. lib. 54.* Quæ omnia, à Divis Romanorum Principibus, saluberrime constituta, Imperator Justinianus, in æternum valituro iudicio, comprobavit *arg. Constat. de Justin. Cod. Confirm. §. 3.* Hoc siquidem Imperatorii propositi iudicium inde suum robur habet & indubiam meretur fidem: *tùm* quia præfatum responsum Ulpiani, ex veteri prudentiã romanã de promptum, in pandectas retulit, & inter cœtera, omnibus uno dignitatis apice inperito, & unã potestate omnibus indultã, suum fecit *l. 2. 3. C. de V. J. E.* *tùm* quia ipsos titulos in Pandectis & Codice Senatusconsulti rubricã notavit; *tùm* quia, inter scripti juris species, ne quicquam sequiori loco, ponuntur *S. Cta §. 5. Inst. de J. N. G. & C.* *tùm* quia Antecessorum suorum constitutiones ideo Codici inseri iussit *Inst. ut illarum constitutionum*, quas ipse promulgavit, vim potestatemve haberent; *tùm* quia ipsi Imperatores in ordinem & numerum Senatorum se referri passi sunt, per *l. 8. C. de dign.* *tùm* quia optimus hic Imperator novit summam reipb. utilitatem & salutem inde maximè dependere, si viri prudentes in consilium vocentur. Hinc Cicero: Senatus, *inquit*, dominus est publici consilii. Senatum enim & Senatores, à senectute dici, nemo est qui ignorat, in senectute autem magna consilii vis reposita censetur. *Nam*, ut optimè scripsit prudentissimus Isocrates. *experientia, rerum multarum usus, senes erudit, atq; efficit, ut, quid expediat, acutiùs, quàm alii, prospiciant.* Et Livius: *Fervorem & audaciam et aetatem cottidiè afferre: consilium autem in dies crescere, senescentibus vitis, maturescente etate.* Hoc animadvertens Romulus, qui, inter Reges primus nomen, vastissimo illi imperio, quod hodiernum Romanum vocamus, tribuit, ab initio Senatum instituit, & quidem centum viros, quos ex auctoritate Patres, ob aetatem Senatores vocabat, uti pluribus ostendunt, *Florus, Livius, Halicarn. & Plutarchus*, eoque alludit Ovid.

Nec nisi post annos patuit tunc curia seros.

Nomen & aetatis rite Senatus habet.

Et Theodoricus Rex Gothorum, conventum Senatorum, ait, dignitatem esse imperantium, apud *Cassiod. lib. 1. Ep. 3.* Mansit autem illa auctoritas vel

Pote-

potestas Senatus romani, non tantum imperantibus reliquis Regibus romanis quippe qui in consulto Senatu nihil facile decernebant, sed etiam post ejectos illos. Nec unquam illustrior aut major Majestas Senatus fuisse videtur, quam, ut loquitur Pomponius in l. 2. §. 9. de O. J. cum difficile plebs convenire cepit, populus difficiliter in tanta turba hominum: necessitas ipsa curam reip. ad Senatū deduxit; & ita cepit Senatus se interponere: & quicquid constituisset, observabatur: idque jus appellabatur Senatusconsultum. Quod nihil aliud denotat, quam ordinis Senatorii, ex quo apud Romanos diversi constituebantur magistratus, decretum atque constitutio; unde in §. 5. *Inst. de I. N. G. & C.* dicitur jus, quod Senatus, cum ita auctus esset populus romanus, ut æquum visum sit, Senatum vice populi consuli, quatenus penes patres conscriptos illa erat potestas, ut posset propria auctoritate jus condere, constituit. Quoniam autem Senatorum à Romulo centum, à Bruto Consule ducenti, creati sunt, Caesaris autem ætate nongentos fuisse testatur *Dion. Cas. lib. 43.* inde Rosin. de *antiq. rom. l. 7. c. 5. & 7.* & Tholof. in *Syntagm. Jur. l. 47. c. 25.* probant, 400. Senatoribus præsentibus, cum alias centum vel ducenti sufficerent, aliquando debuisse fieri Senatusconsultum, ut de ejus ratione, prudentiorum sententiâ & opinione firmata, eò magis constare possit & juris robur obtinere queat. Huuc tamen numerum Augustus, cum promiscua turba eo conflueret, minuit *Dion. Cas. l. 54. in fin.* Cæterum cum tres essent Senatorum ordines, *Patritii*, qui à centum illis Patribus, quos Romulus constituit, quosque ab ætate & prudentia Senatores dixit, originem traxerunt, *l. ult. ff. de Senat. Liv. lib. 1. Patres conscripti*, qui, propter perspectam virtutem, in locum demortuorū, & ita in antiquum Senatus ordinem sunt adsciti, adscripti, & allecti: & *Pedarii*, inde dicti, quod vel sella curuli in curiam non veherentur, sed, quia magistratum curulem nondum gessissent, pedibus iter facerent, vel, ut alii malunt, non voce suffragarentur, sed pedibus h. e. discessione pedum, & taciti transirent in ejus sententiam cujus probabant, unde Festo Pompejo referente, *Ægipedes* dicti sunt, quia pædaria sententia erat caput sine lingua, de quibus scitissime A *Gellius l. 3. noct. attic. 18.* Hi omnes, statim vel indictis diebus, quia constat Senatum duplicem fuisse, *legitimum*, qui certis diebus habebatur, unde dicitur fixa staturaque concio, & *indictum*, qui reliquis diebus, arbitrantibus illis, quibus jus vocandi Senatum erat, cogebatur. *Cic. Phil. 1. Valent. Forst. in Hist. jur. civ. rom. l. 2. c. 83. n. 36. 53. & seqq.* in Senatum, nisi excusentur, venire debebant. Per quos autem, more majorum, Senatus haberi solet? qui jus consulendi haberent? in quem locum Senatus conveniret? quo tempore Senatus ageretur? quibus diebus haberi Senatus jus non esset? quæ res in Senatu cognoscendæ? & demum quot modis

fic-

fierent SCta? Ex Marco Varrone, qui, cum Cn. Pompejus, primum consu-
 latum initurus foret, & per militiae tempora, Senatus habendi consulendiq;
 rerum etiam expertus urbanarum fuit, commentarium fecit, quid facere, di-
 cereque deberet, quum Senatum consuleret, refert A. Gell. l. 14. noct. att.
 c. 7. inter posteriores Scriptores autem idem argumentum curatè tractant.
*Valent. Forst. d. l. Hotom. in tr. de Senatu & insignibus aliquot SC. Rosin. de
 antiq. rom. l. 7. c. 5. Franc. Conan. l. 1. Comment. c. 14. Greg. Thol. in Synt.
 Jur. Univ. l. 47. c. 25. & alii.* Non tamen, ut antea dictum, cum populari
 statu romanorum, quando, dicente Tacito, l. 1. ann. c. 9. non aliud erat di-
 scordantis patriae remedium, quam ut ab uno regeretur. & lib. 1. Hist. pacis
 interfuit omnem potestatem ad unum transferri, adeoque per partes h. e.
 dissensionem partium, ac mutua dissidia, tam Senatus, quam populi, evenit,
 ut necesse esset republicae per unum consuli, Pomp. in l. 2. §. 9. de O. Jur. om-
 nnis Senatus, Senatorum, aut Senatusconsultorum dignitas, plane defecit,
 aut abolita est. Ipse enim populus non ideo jus suum in Principem, per L.
 Regiam, transulisse videtur, ut Romam, quod Senec. l. 5. de benef. c. 16. indi-
 gitat, salvam esse non potuisse crediderit, nisi beneficio servitutis, led ut
 Princeps ad gubernationem juvandam, & Senatum sublevandum, in felicitate
 reipb. publicè eligeretur. Quare Octav. Aug. Patris patriae cognomen,
 universi repentinò maximoque consensu detulerunt, idque, mandantibus
 cunctis, per Valerium Messalam Svet. in Oct. Aug. c. 58. imò ipse Tiberius
 Imp. inter maxima dominationis subsidia retulit, ut populi potentiam mi-
 nutam iret, & jus Senatus, à quo nullum metuebat periculum, augetet.
*Tum primum, inquit Tacitus l. 1. ann. c. 15. è campo comitia ad patres trans-
 lata sunt; nam ad eam diem, & si potissima arbitrio principis, quadam ta-
 men studiis Tribuum fiebant. Neque populus ademptum jus questus est, nisi
 inani rumore.* Et ut, brevitatis studio, reliquos romanorum Principes,
 qui magno honore Senatum romanum cumularunt, taceam, neq; superius
 adducta ad nauseam usq; repetam, Imperator Justinianus suos Codices & vo-
 lumina juris Senatu inscripsit, uti ex *Constit.* Hæc quæ; *Constit.* Cordi
 nobis: *Constit.* Tanta, & *Constit.* Dedit nobis: discere habemus.

Verum enim verò quamvis illa, quæ hæctenus, ex principiis juris, & fide hi-
 storica, prolata sunt, indubitata vim apud plerosq; JCtos inveniant, & com-
 muni calculo adprobata censeantur: attamen non sunt obiter habenda, quæ
 Senatus auctoritati possunt opponi, & ipsum assertum Ulpiani, Pomponii &
 Imperatoris Justiniani ferè ambiguum reddunt, eò quod nunquam, vel in
 Statu populari, vel in Statu Monarchico, tanta fuerit potestas Senatus romani,
 ut potuerit, propriâ auctoritate, jus facere. *Tum* quia subtili verborum anti-
 quitate

quitate servata, in statu populari Senatus censere, populus inbere, & plebes
sciscere dicitur *l. m. de V. S. ubi Alc. l. 20. §. 6. de Pet. her.* adeoq; quæ majori
ris momenti res, rata non erant, priusquam à populo adprobarentur, uti
contra assertum Pomponii, ex Halicarn. Livio, Plutarcho & Dione, *Bachov.*
ad S. s. J. de J. N. G. & C. statuit, nisi Senatus illa, quæ ad jura populi pertine-
bant, usurpasset: *Tùm*, ut alii volunt, quod post ejectos Reges, in quo ta-
men spatio temporis nec Pomponius in *d. l. 2.* nec Justinianus in *d. S. s.* fuerunt
occupati, Senatus duntaxat potestatem habuerit propriâ auctoritate jus face-
re, usq; ad legem Valeriam Publicolam, quæ à P. Valerio Publ. *Cof. A. II. C.*
244. lata, quâ data provocatio ad populum, & Tribunis facultas interceden-
di, *Sutbôlt. diss. 1. th. 78. Hotom. ad d. l. Valer. Max. l. 4 c. 1.* *Tùm* quod ex
monumentis historiæ romanæ haut possit demonstrari, quo tempore, & per
quos potestatem condendi jura populus Senatui concesserit; *Tùm* quia Augu-
stus, Tiberius & alij Imperatores, cum summam Imperii occupassent, potius
soliciti fuerunt ut populo jus auferrent, quod ex consilio Tiberii satis appa-
ret; *tùm* quia populus Romanus, quod ipse *Ulpianus in l. 1. ff. de Const. Princ.*
fatetur, in Principem omnem potestatem pop. contulit; cum nec opus fuisset
populi hic adhibere consensum, si ipse Senatus plenû rerum arbitrium habu-
isset: *tùm* quia Principes Romani, uti ex callidissimo Augusti consilio Imperii
liquet, pariter populi & senatus jura in se transfulerunt, hinc Tacit. *posito Tri-*
umviri nomine, Consulem se ferens, & ad tuendam plebem Tribunicio jure
contentum; ubi militem, in quo robur dominationis situm erat, donis, po-
populum annonâ, cunctos dulcedine otii pellexit; insurgere paulatim, munia
Senatus, magistratuum, legum in se trahere, nullo adversante, Nec quicquam
minus voluerunt quam populo libertatem & Senatui auctoritatem restituere,
tùm quia non nisi conniventia ac permisso Imperatorum SC. valere, & ipse
Senatus ex arbitrio Principis duntaxat substitit, *tùm* quia Senatus jura-
mento confirmavit, se facta Principum servaturum Dion. *lib. 53.* *Tam* quia
ipsi Imperatores ideo tertium quartumve consulatum sustinuerunt, ut suo
Imperio Senatum continerent. Nec videre mihi videor usq; adeo in glori-
am Senatus cecidisse, quando Heliogabalus, omnium Imperatorum nequissi-
mus, senaculum mulierum seu matronarum, quod ridiculum, & illo nomine
indignum, instituit. Accedit quod legum ferendarum potestatem, ceu pro-
prium jus Principis, Imperator Justinianus sibi soli, tanquam Imperatori, ad-
scripsit. *l. 1. l. ult. C. de LL. proinde non nisi precario eandem potestatem Sen-*
atui concessam intelligendum est. Quod inde maxime patet, quia Divus
Marcus, aliique Cæsares, vel ipsi, vel per suos Quæstores, orationes ad Sena-
tum habuerunt, ut, ad illorum jussum & mandatum, SCtum fieret l. 2. ff. de

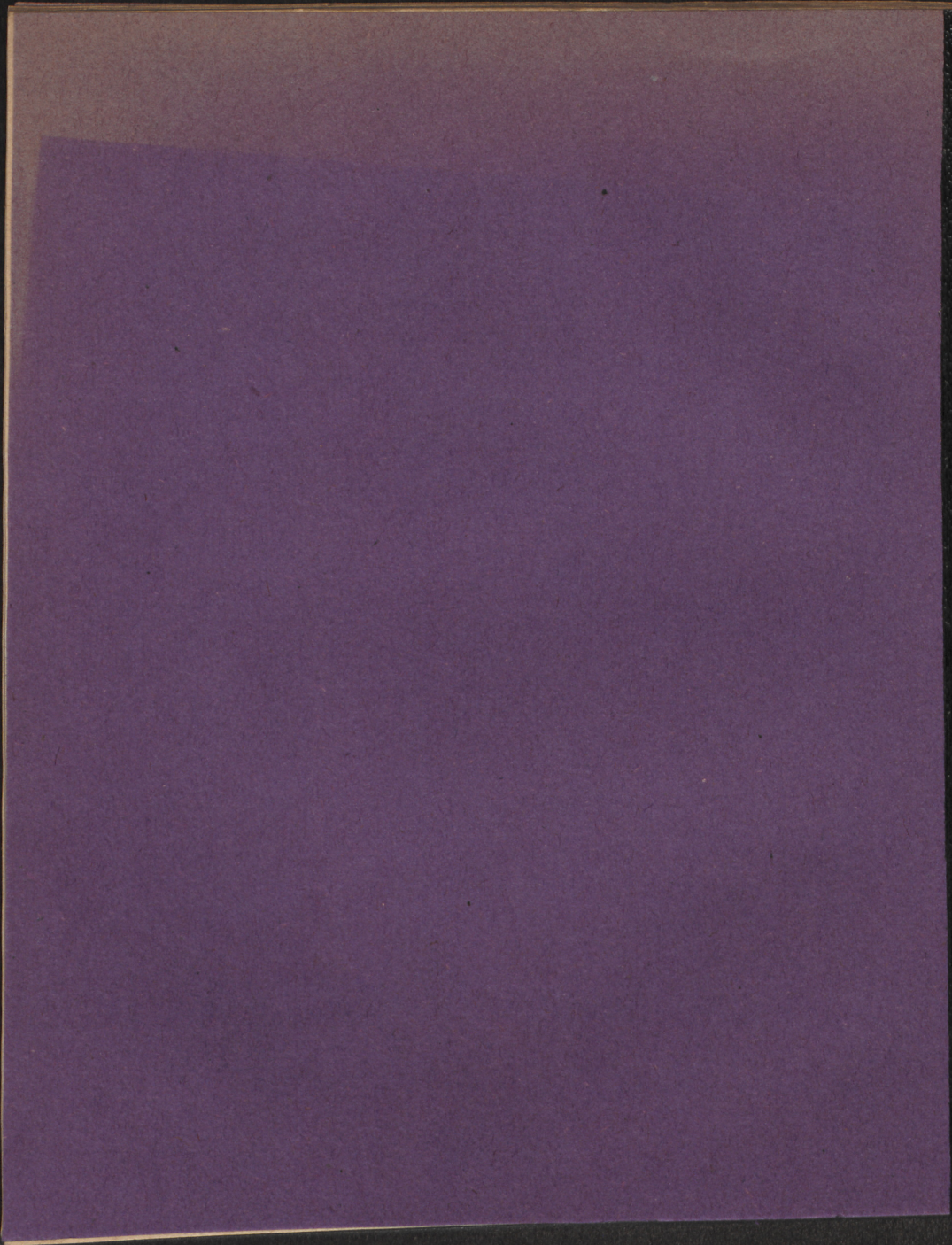
Trans-

Transact. l. 20. §. 8. de Pet. her. l. pen. ad SC. Tertull. l. 1. §. 2. 4. ff. de off. Quæst. Neque etiam omittendum, quod ipse Imper. Leo SCta in posterum fieri vetuit *Nov. 78.* Et hodie, utar verbis *Zasii in d. l. 9. de LL.* non est populus rom. Romæ, sed colluvies hominum, cerdones, & profuecharii, quos inter, Baldo teste, Papa cerebrum & vertex est, qui Cardinalium habet Senatum, & qui ipsum Papam eligunt. *c. ecclesia. 16. q. 1. c. in nomine Domini dist. 23.* nisi leve antiquitatis vestigium in eo, qui hodie Prator Urbanus dicitur, remansisse dixerimus. Cum autem nec instituti nostri, nec præsentis programatis ratio permittat, ad hæc, quæ in detrimentum Senatus & SCtorum, contra fidem Pomponii, Ulpiani, Triboniani & Justiniani Imperatoris, & tot probatissimorum virorum, quorum auctoritas per multa secula valuit, prolata sunt, exactè respondere, id tamen, ad eximendum præcipuum scrupulum, reponendum: (1) quod post ejectos reges summa potestas fuerit apud binos Coss. & Senatum, usq; dum P. Valerius Public. collegâ Bruto mortuo, L. Valeriam tulit, de quâ *Val. Max. l. 4. c. 1. Liv. l. 2. Dionys. l. 5. Plut. in ejus vita.* Et quod (2) ille Status libertatis, sub annuâ duorum Coss. administratione, per aliquot secula obtinuit. unde diligentissimus Onuphrius, ad ann. 727. ex mente Taciti, libertatem & consulatum L. Brutus instituit, & ita sub Coss. Roma annos CDLX. fuit. Nam quæ (3) extraordinaria imperia interim vel admissa vel usurpata sunt, non sustulerunt ordinariam Consulatum & Senatus potestatem, uti de potestatib. illis loquitur *Dion. l. 52.* & ex sententiâ *Tac. 4 ann. 33. & 2. Hist. 38. modo turbulenti tribuni, modo consules prævalidi, liquet.* Nec (4) opus fuisset, cur populus contenderet cum Senatu, vel plebs secederet, nisi maxima fuisset Senatus auctoritas, *arg. l. 2. §. 24. 25. ff. de O. F.* nec (5) Pomponius, nec Tribonianus cum tot illustribus viris, sibi adjunctis, illa scripserunt, nec Imperator Justinianus approbasset, nec maximè nominis scriptores, idem, ad nostra usq; secula, pleno suo suffragio corroborassent, nisi veritatis amore id fecissent. Minus autem *Ulpianus in d. l. 9.* contra analogiam juris, vel historiae veritatem, vel in sui Principis præjudicium quicquam scripserunt, sed illa dumtaxat Senatusconsulta respexisse intelligitur, quæ vel ad Orationem Principis sunt promulgata, vel, si illis antiquiora, ex Judicio Imperatoris, propter argumenti æquitatem, adprobata sunt. Quæ inter haud postremum meretur locum, cuius salus publica, securitas parentum, favor filiorum familias, & odium foeneratorum causam præbuit. Macedoniamque vocatur. Hujus enim prohibitorii seu interdicti juris tanta est in republ. necessitas, ut etiam inter Karoli Magni & Ludovici Pii capitula seu leges referatur *lib. 7. c. 225. in Cod. antiqu. LL. Lindenbrog.* Proinde Dominus JACOBUS semper juris utriusq; Candidatus Clarissimus

mus, eundem juris articulum, ex abstruso jurisprudentiæ latifundio, doctif-
 simè elaboratum, loco Disputationis Inauguralis, publicæ velitationi sistere
 constituit, cum eximiam in jure peritiam, non tantum aliquoties publice, sed
 & præcipuè in examine rigoroso, ab Ampl. nostro Collegio, cum illo nuper in-
 stituto, abundè demonstraverit. Natus autem eximius noster Candida-
 tus est hic Rostochii, an. 1650. Patre viro Nobilissimo, Consultif. & Excellent.
 DN. HERMANNO Lembtens, Jcto & Profess. Codic. fulgidissimo, nec non
 civitatis hujus Syndico meritif. collegâ & amico nostro conjunctissimo: Matre
 autem feminâ omni virtutum decore lectissimâ ELISABETHA Schnitlers.
 Quoniam autem originè generis sui, senatoriâ cæterum dignitate nos apud,
 etiam post obitum, præclari, huc referre nec expetit nec expedit, cum propriâ
 virtute & singularibus animi dotibus præfulgeat, id tantum in laudem ejus di-
 cendum, quod, sepositis infantia annis, hoc egerit semper, ne in lubricum
 adolescentiæ declinaret, neve per luxum atq; ignaviam atatem consumeret.
 Primæ autem juventa rudimentis adfuit Vir Clarif. DN. M. BLASIUS
 GRABIUS, Scholæ Urbicæ Rector, dum viveret, fidelissimus: Cùm vero hu-
 manioris litteraturæ fundamenta probè posuisset, ipsa juris elementa Con-
 sultif. & Excell. Viri, DN. D. JOHANNES MIZELIUS, juris Prof. Regio-
 mont. & DN. D. JOHANNES HABERMANNUS, jur. Prof. Rost. in-
 culcarunt. Hinc in Lipsiensem se contulit Academiam, & præter Excellentif.
 SCHWENDORPHEROS & ECKHOLTUM, quos legentes & disputan-
 tes sedulò audivit, Nobilissimi DN. D. PAULI FRANCISCI ROMANI, Jc.
 & Antecessoris Excellentissimi, cujus apud eum beneficiorum memoria sancta
 semper habetur, singularem amorem ex merito laudat. In Argentoratensium
 etiam Academiâ ab Excellentif. Dnn. Professoribus DN. REBHANIO, Fa-
 cult. Seniore, Jcto famigeratif. & amico nostro venerando, nec non Excell.
 DN. STOSSERO, BOCLERO, RICHELTO & aliis, maximum sui favo-
 rem expertus est. Inde inspectâ Helvetiâ in Belgium se contulit, & quæ ibidem,
 in admirationem usq; magnifica sunt, perlustravit. Tandem ad nos rever-
 sus, non potuit non omnium favorem facile impetrare, qui se à bono honesto-
 ve in pravum abstrahi nunquam est passus, sed susceptum juris curriculum
 ex voto absolvit, spectatamve eruditionem publice privatimq; præprimis in
 Disputatione, de Pecuniâ lustricâ, sub Præsidio Nobilissimi Dn. RADOVII,
 Jcti & Collegæ nostri estimatissimi habitâ, sciè edocuit.

Cum itaq; Disputationi huic Inaugurali 12. dies Septemb. sit præfinitus,
 ego, meo, & Ampl. Fac. nomine, Magnificum DN. Rectorem, omnesq;
 litteratos, ad actus hujus solenniore festivitatem, officio se
 & blandè compello.

P. P. sub sigillo Facultatis die VIII. Septembr. Anno 1672.



fierent S Cta? Ex Marco Varrone, qui
 latum initurus foret, & per militiam ter-
 rerum etiam expertus urbanarum fuit, cu-
 cereque deberet, quum Senatum consu-
 l. 7. inter posteriores Scriptores autem
Valent. Forst. d. l. Hotom. in tr. de Sena-
antiq. rom. l. 7. c. 5. Franc. Conan. l. 1.
Jur. Univ. l. 47. c. 25. & alii. Non tam
 statu romanorum, quando, dicente T
scordantis patrie remedium, quam ut
interfuit omnem potestatem ad unum
 dissensionem partium, ac mutua dissidi-
 ut necesse esset reipublice per unum com-
 mnis Senatus, Senatorum, aut Senatus
 aut abolita est. Ipse enim populus non
 Regiam, transulisse videtur, ut Roman-
 gitat, salvam esse non potuisse credidit.
 Princeps ad gubernationem iuvandam
 tatem reipb. publice eligeretur. Quare
 universi repentinio maximoque consen-
 cunctis, per Valerium Messalam *Svet.*
 Imp. inter maxima dominationis substi-
 nutam iret, & jus Senatus, a quo null-
 Tum primum, inquit Tacitus l. 1. ann. c.
 lata sunt; nam ad eam diem, & si pot-
 men studiis Tribuum fiebant. Neque
 inani rumore. Et ut, brevitatis stud-
 qui magno honore Senatum romanum
 adducta ad nauseam usq; repetam, Imp-
 lumina juris Senatus inscripsit, uti e-
 nobis: *Constit. Tanta, & Constit. Dedit*
 Verum enim verò quamvis illa, quæ
 storica, prolata sunt, indubitata vim a-
 muni calculo adprobata censeantur: at
 Senatus auctoritati possunt opponi, &
 Imperatoris Justiniani ferè ambiguum
 Statu populari, vel in Statu Monarchico,
 ut potuerit, propriam auctoritate, jus fac-

nepejus, primum consu-
 habendi consulendiq;
 fecit, quid facere, di-
 A. Gell. l. 14. noct. att.
 tum curate tractant.
 aliquot *SC. Rosin. de*
 4. *Greg. Thol. in Synt.*
 dictum, cum populari
 c. 9. non aliud erat di-
 ur. & lib. 1. *Hist. pacis*
 leoque per partes h. e.
 s, quam populi, evenit,
 l. 2. §. 9. de *O. Jur.* o-
 gnitas, plane defecit.,
 in Principem, per L.
 l. 5. de *benef. c. 16. indi-*
 cio servitutis, sed ut
 ablevandum, in felici-
 tris patriæ cognomen,
 idque, mandantibus
 58. imò ipse Tiberius
 populi potentiam mi-
 periculum, augetur.
 nitia ad patres trans-
 principis, quadam ta-
 tum jus questus est, nisi
 romanorum Principes,
 taceam, neq; superius
 us suos Codices & vo-
 quæ; *Constit. Cordi*
 habemus.
 incipiis juris, & fide hi-
 ctos inveniant, & com-
 obiter habenda, quæ
 Ulpiani, Pomponii &
 od nunquam, vel in-
 testas Senatus romani,
 subtili verborum anti-
 quitate

